

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשיעור
פעולת הצדיק ובסעודה שלישית
פרשת צו תשפ"ב

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

חיכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה חלי' 4
052-760-5715

חיכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נתן מברסלב 15

חיכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב הדווח טלובלין 58
052-767-4285

חיכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfat
קרית מאור חיים
058-321-0705

חיכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne el
רחוב דרך הדר
052-716-3184

חיכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shמש
רחוב רבי'ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודיש, בלשון הקודש ובאנגלית
סדראש ישיבה שליש'א' התקשרו:

קואל פון חיוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיוק יומי

לקבלת החיוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

להרוטות עבור הוצאת הרפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם חיכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

שבת קודש פרשת צו, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בווייליאמסבורג יע"א. בבוקר לפני התפילה לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש פעולת הצדיק סימן תתנא.

כותב מוהרא"ש זכותו יגן עלינו: "חצי אלול: בא רבי יודיל אל רבנו ז"ל להיות כבר אצלו על ראש השנה, והיתה דרכו להפגס בכל יום אל רבנו ז"ל ולדבר עמו. ורבנו ז"ל דבר עמו הרבה כדרכו, וגלה לו רבנו ז"ל ענינים נוראים כפי מדרגתו, (פי רבנו ז"ל דבר עם כל אחד ממקורביו באופן אחר, כל אחד ואחד כפי דעתו וכפי מדרגתו. וזה הרב רבי יודיל היה מתלמידיו המבוקים ביותר, פי היה בעל מדרגה גדול, והיה לו מח ולב רחב בעבודת השם יתברך, עיני לעיל סימן קכד. ופעם אחת ספר לו רבנו ז"ל ממה שעבר עליו בעיר לעמבערג, ואיך שבא אליו הרב הקדוש רבי צבי אריה מאליק (עיני לעיל סימן תשנד) לבקרו. ויצאו לחוץ ונסעו יחדו אל איזה יער מחוץ לעיר ודברו אז יחד מפל הצדיקים, ומה היתה עבודתם. ונשא רבנו ז"ל עיניו למעלה וסיים להרב הקדוש רבי צבי אריה מאליק: 'אבל מה הוא הענין שלי, זה אינו יודע שום אדם?' ובזו הלשון אמר לו: 'אבער וואס מיינ זאך איז, דאס ווייסט קיינער ניט!'".

"אחר-כך המשיך רבנו ז"ל בשיחתו הקדושה עם רבי יודיל ואמר לו: 'אספר לך מהי החולאת שלי וכו'' [וגלה לו קצת רמזים וראשי פרקים מהתורה, שאמר אחר-כך בראש השנה (עיני לקמן סימן תתנז)]. וסיים רבנו ז"ל: 'זכות אבות לא תספיק לי על רפואות החולאת שלי, רק בדבר אחד בטחתי קצת, על שפמה אנשים החזרתי אותם למוטב והבאתי אותם למדרגות גדולות בעבודת השם יתברך!'".

"ענה ואמר רבי יודיל: 'אמת הדבר פי ידעתי, שהרב רבי נתן בודאי יהיה צדיק, (שקורין גוטער יוד)!', השיב לו רבנו ז"ל: 'מה שאתה אומר, שבודאי יהיה צדיק, (אז ער וועט זיין א גוטער יוד), אני אומר לך, שהוא כבר עכשו צדיק, (ער איז שוין א גוטער יוד)!'".

הענין של רבינו

אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו אמר לרבי צבי אריה: "אף אחד לא יודע מה הענין שלי", אבל מיד אחר כך כן גילה מעט רבינו מה הענין

שלו, רבינו אמר: "בכדי לרפאות את חוליי לא מספיק 'זכות אבות', אבל יש לי זכות אחרת, אני החזרתי יהודים לאבינו שבשמים, והבאתי אותם למדריגות גבוהות בעבודת השם!" , רואים מכאן מה הוא הענין של רבינו, להחזיר אנשים לאבינו שבשמים.

לקרב יהודים לאבינו שבשמים

וזה מה שצריך להיות העבודה שלנו, לעשות את מה שרבינו עשה, לקרב יהודים לאבינו שבשמים, רבינו נתן לנו את העצה של לדבר אל השם, בואו ניתן את זה לעוד אנשים, שעוד אנשים ידעו שהם יכולים לדבר אל השם בשפה הפשוטה שלהם. כשיוצא לדבר עם חבר, אפשר פשוט להחיות אותו, אומרים לו: "השם נמצא פה איתך, ואתה יכול לדבר איתו, תבקש ממנו מה שאתה צריך".

אל תתיאש

הרבה פעמים אדם מרגיש 'אני לא יכול ללמוד', 'אני לא יכול להתפלל', מלמד אותנו רבינו, תבקש את זה מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאלמד, תעזור לי שאתפלל", עוד יותר, אפילו אדם שנפל מסכן, הוא התרגל להסתכל דברים לא טובים רחמנא לצלן, והוא כבר מונח בזה כל כך עמוק שהוא לא רוצה לעזוב את זה, גם בשבילו יש עצה, רבינו אומר: אל תתיאש, תספר את זה להשם: "רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי, אני כבר דבוק כל כך חזק לתאוות שלי, תעזור לי שלפחות ארצה לעזוב אותם".

רְעוּא דְרַעוּיִן - לרצות לרצות

אפילו אדם שכל כך שבור, הוא כבר לא רוצה להיות טוב, תבקש שתרצה לבקש להיות טוב, תרצה לרצות להיות טוב. 'לרצות לרצות' זאת המדריגה הכי גבוהה, כתוב בזוהר הקדוש (פרשת יתרו דף פח:): משה רבינו הסתלק בשבת בזמן המנחה, ואז הזמן של 'רְעוּא דְרַעוּיִן', הכוונה רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת' (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד), יכול להיות שהפירוש הוא, "אני רוצה לרצות' להיות יהודי כשר" - זהו רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת'.

השם יעזור שנציית לרכינו, שנדבר אל השם יתברך, כך יהיו לנו חיים פים, אמן.

שבת קודש פרשת צו, שנת תשפ"ב לפרט קטן, בסעודה שלישית, לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן סימן רצט.

כותב רבי נתן הקדוש זכרונו לברכה:

"אחר שמחת תורה הייתי רגיל לבוא אליו ז"ל. ובכל שנה כשבאתי אליו אחר שמחת תורה שאל אותי: אם הייתי שמח בשמחת תורה?, וספר לי כמה פעמים איך היו העולם שמחים בביתו והיה לו נחת גדול מזה". ממשיך רבי נתן לספר: "יכן עוד פעם אחת באמצע השנה דבר עמי מענין שמחת תורה, אם אני מרגיש שמחה בלבי אז, או על כל פנים פעם אחר בשנה אם אני מרגיש שמחה בלבי".

(כותב רבי נתן זכרונו לברכה: "וברוך ה' שעזרני בחסדו הגדול לשמח בכל לב כמה פעמים בשנה, והרגשתי השמחה בלבי מה שאי אפשר לספר לחברו כלל, פי שמחת יהדותנו, מה שזכינו להיות מזרע ישראל ולהאמין בו יתברך, הוא לכל חד כפום מה דמשער בלבה. ואי אפשר לספר לחברו כלל. כמו שמבאר אצלנו כמה פעמים". בפרט בחינת הדבקות שמרגישיין בשעת השמחה אפלו הפחות שב'ישראל, זה אי אפשר לספר כלל", בפרט כשיהודי - לא משנה מי, אפילו היהודי הכי פשוט, - מרגיש את השם, הוא מרגיש שהשם יתברך נמצא פה, הוא מרגיש דבוק להשם יתברך, הוא בוודאי לא יכול להסביר לאף אחד את הגעגועים שהוא מרגיש להשם יתברך).

"פי חפצו ורצונו הנה מאד", כי הענין של רבינו, והרצון של רבינו היה, "שנהיה שמחים בכל השנה בלה, בפרט בשמחת תורה ופורים ובשבת ויום טוב, וספר לי שפעם אחת בשמחת תורה רקד בעצמו לבדו

בְּחִדְרוֹ בְּלִי סִיּוּעַת אַנְשִׁים אַחֲרִים", וסיפר לי רבינו שפעם אחת בשמחת תורה הוא רקד לבד אצלו בחדר, בדרך כלל אנשים אוהבים לרקוד עם אנשים אחרים, אבל רבינו היה כל כך שמח שהוא רקד לבד אצלו בחדר.

עם שמחה

תמיד כשראו את מוהרא"ש זכות יגן עלינו, ראו אותו שמח, כל היום, איפה שהוא רק הגיע ולאיפה שהוא הלך, זה היה תמיד כמו אדם ששר לעצמו שיר, בהליכתו עם שמחה. מוהרא"ש לא היה בעל מגנן, אבל הוא לעצמו תמיד שר שירים ומפזז לעצמו. גם כשעלה במדרגות יכלו לראות אותו לעלות כמו אחד שמפזז ושר לעצמו.

למה אתה לא שמח?

אם מוהרא"ש היה שם לב למישהו בבית הכנסת עם פנים זועפות, היה נותן לו מוהרא"ש מכה באף (מתוך אהבה) תוך כדי שהוא שואל אותו: "למה אתה לא שמח?" כי זה היה הדרך של רבינו הקדוש.

בשבילו זה באמת חבל

אפילו זה שאני סובל צרות, כבר אומר הרבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיט) כל אחד סובל יסורים, אין אדם שאין לו יסורים, אפילו העשירים הגדולים מלאים כולם ביסורים, רק החילוק הוא, להבדיל, גוי שסובל, בשבילו זה באמת חבל, כי יש לו 'עולם אחד', הוא חי רק כאן בעולם הזה, ואם הוא סובל יסורים אז אין לו שום דבר מחייו, אז אולי עדיף שהוא יסיים את חייו בכדי שהוא לא יסבול, אבל ליהודי יש הרי 'שני עולמות', הוא חי כאן והוא חי למעלה, אם סובלים - זה רק לזמן מועט, כל זמן שחיים כאן.

הפרוזדור לחיים השניים

החיים העכשוויים הם רק הפרוזדור לחיים השניים שנמשיך לחיות בעולם הבא, כמו שחכמינו הקדושים אומרים (אבות ד, טז): "הָעוֹלָם הַזֶּה דוֹמָה לְפְרוֹזְדוֹר בְּפִנֵּי הָעוֹלָם הַבָּא", העולם הזה דומה למבואה של אולם מפואר ויפה "הַתֵּקֵן עֲצֻמָּךְ בְּפְרוֹזְדוֹר, פְּדִי שְׂתַכְנִס לְטָרְקְלִין", אם מתכוננים כראוי בכניסה, אז מקבלים מקום יפה למעלה באולם המפואר.

זה יגיע לשימוש

אם סובלים יסורים זה לא תירוץ להסתובב שבורים ובמרה שחורה, כי תיכף אנחנו חוזרים להקדוש ברוך הוא, כל צער שעברו בזה העולם יגיע לשימוש בעולם הבא, ששם לא יצטרכו לסבול.

זה מחזיר אותנו חזרה

מוהרא"ש מביא הרבה פעמים את מה שחכמינו הקדושים אומרים (מדרש תנחומא פרשת תצא, סימן ב): "צָרִיךְ אָדָם לְהַחְזִיק טוֹבָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהִיְסוּרֵינִי בְּאֵין עָלָיו. לְמָה, שְׁהִיְסוּרֵינִי מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", אדם צריך להחזיק טובה להשם יתברך, הוא צריך להודות להשם כשהולך לו לא טוב, כי זה מחזיר אותו להשם יתברך.

אתה רואה נקודה שחורה!?

היצר הרע לא מפרגן לאדם להיות בשמחה, לכן הוא דואג להזכיר לאדם את המעשים הרעים שהוא עשה, הוא מראה לו: "תסתכל עד כמה אתה רע, אתה פגמת בעבירות", כך הוא גורם לאדם לחשוב רק מהחסרונות שלו, בזמן שיש לו גם הרבה מעלות. המדענים פרצו עם רעיון חדש, מלמד בחיידר יכול לעשות זאת עם התלמידים, לוקחים לוח ריק ומציירים עליו נקודה שחורה, אחר כך שואלים את הילדים: "מה אתם רואים?" וכולם עונים: "נקודה שחורה!" שואלים אותם חזרה: "אתה רואה פה נקודה שחורה? ! אני רואה לוח ענק לבן!..." אדם רואה רק את הנקודה הקטנה השחורה שנמצאת במרכז הלוח הגדול והיפה, במקום לראות את הלוח הגדול והיפה, זה מה שעושה היצר הרע עם האדם, הוא מראה את הכמה דברים הרעים שעשו: "תסתכל, אתה גרוע!" מה גרוע? ! אני הרי יהודי ואני מלא במצוות!

עם מה לשמוח

אנחנו צריכים לראות לציית לרבינו להיות בשמחה, יש לנו כל כך הרבה דברים עם מה לשמוח, אני יהודי, אני מאמין בהשם, אני שומר שבת, אני מתפלל שחרית, מנחה ומעריב. יש לי זקן ופיאות, אני מניח

תפילין, אני לבוש בציצית, אני עושה מצוות ומעשים טובים - עם כל הדברים האלו אני שמח.

לרקוד כל יום

אצלינו נוהגים גם אצל הילדים בחיידר וגם אצל הילדות בבית הספר, שירקדו כל יום, גם בישיבה ורקדים אחרי שחרית ואחרי מעריב, כדאי לכל אחד איפה שמתפלל שיפזז מעט לעצמו אחרי התפילה לשמוח עם זה שאנחנו יהודים.

יש לנו כן עם מה לשמוח

ברכב אפשר בקלות לקיים זאת, מדליקים שיר שמח ורוקדים. אפשר לראות - להבדיל - איך שהגויים הכהים שרים ורוקדים ברכב, אני לא יודע למה הם רוקדים, אין להם הרי עם מה לשמוח, אבל לנו יש ברוך השם עם מה לשמוח, אני יהודי ואני מקיים מצוות ומעשים טובים. אנחנו צריכים לראות להסתכל רק על הלוח הלבן הגדול והיפה, על הדברים הטובים שעושים, ולא על הנקודה השחורה הקטנה, על הכמה דברים הלא טובים.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

אחר כך שרו את הניגון: "שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשִׂמְחָה בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת מְרֻדְכִי. תִּשְׁוַעְתֶּם הִיטָ לְנִצָּחַ. וְתִקְוֹתֶם בְּכֹל יוֹר וְדוֹר. לְהוֹדִיעַ שְׂפָל קוֹיָךְ לֹא יִבְשׁוּ. וְלֹא יִפְלְמוּ לְנִצָּחַ כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. אֲרוּר הַמֶּן אֲשֶׁר בְּקִשׁ לְאֲבָדִי. בְּרוּךְ מְרֻדְכִי הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זְרַשׁ אִשֶׁת מִפְּחִידִי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בְּעַדִי. אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים. וְגַם חֲרַבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹב".

